

תת"ע 6579/03/20 - מדינת ישראל נגד דן קורן כהן

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 6579-03-20 מדינת ישראל נ' דן קורן כהן
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד אלדר/פרי

נגד

דן קורן כהן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 3.10.19, הודעת תשלום קנס בגין נהיגה באופנוע כשהקסדה אינה קשורה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 119(ג) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "הקסדה הייתה קשורה. אני נסעתי במהירות גבוהה בין 90 ל - 100 היה כמעט חושך, הוא סימן לי לעצור, עצרתי במרחק של 20 מטר, ברגע שעצרתי, פתחתי את הרצועה והורדתי את הקסדה. כשהוא הגיע אלי הוא אמר שהקסדה הייתה פתוחה. אני רוצה לציין שכשהקסדה סגורה יש טלאי כזה".

ביום 10.11.20, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר יהונתן אביבי, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 3.10.19, בסמוך לשעה 18:26, נהג הנאשם באופנוע בכביש 20, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו לק"מ 16, נצפה על ידי עד התביעה, שעמד על השול במקום כאשר הוא נוסע על גבי שטח ההפרדה המסומן. העד סימן לנאשם לעצור וכאשר זה היה במרחק של כמטר וחצי ממנו, הבחין העד כי קסדתו של הנאשם אינה קשורה, רצועותיה במצב פתוח והאבזם נמצא מצד שמאל.

העד הסביר לנאשם את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "מכחיש לחלוטין את כל העובדות".

עמוד 1

העד ציין כי שמר על קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו.

העד נשאל והשיב כי הבחין בקסדה של הנאשם, כאשר זה היה במרחק של מטר וחצי ממנו וראה בבירור כי הקסדה אינה קשורה.

הנאשם הציג לעד תמונה של רצועות הקסדה והעד השיב כי הרצועה בתמונה קשורה.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך הקסדה הייתה קשורה והוא פתח את הרצועות כדי להסיר את הקסדה, רק לאחר שעצר את האופנוע והמתין לעד שיגיע אליו. לשיטת הנאשם, יש על הרצועה טלאי, שמטעה לחשוב כי היא פתוחה, גם כאשר היא קשורה. הנאשם הכחיש כי נסע על שטח ההפרדה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין היכן עמד, המרחק ממנו הבחין בעבירה ושמר על קשר עין עם הנאשם עד לעצירתו.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית. העד ידע להבחין ברצועת הקסדה הקשורה, בתמונה שהציג לו הנאשם, על אף אותו טלאי, אליו התייחס הנאשם בעדותו.

3. גרסת הנאשם נסמכה בעיקרה על הטענה כי הטלאי על רצועת הקסדה, הוא שהטעה את העד לחשוב כי הקסדה אינה קשורה, אך כאמור, העד הבחין בנקל בכך שהקסדה קשורה, גם כאשר הטלאי תלוי על רצועה, בתמונה שהציג לו העד.

4. בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה :

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי "ל"יפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם

**הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר בעיני, השוטר
נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי,
אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע
עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה
לאחור... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".**

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני
קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"א, 03 דצמבר 2020, במעמד המאשימה בלבד.